

Tynkarz

712303

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Tynkarz zajmuje się nakładaniem warstw tynkarskich (wapiennych, cementowych, żywicznych, alabastrowych) oraz nakładaniem tynków suchych (np. płyt gipsowych) na ściany i stropy budowli.

Elementarną umiejętnością tynkarza jest samodzielne sporządzenie zapraw tynkarskich. Musi znać rodzaje składników (kruszyw, piasku, wapna, cementu, gipsu, barwników) z których wytwarza zaprawy i reguły ich dozowania (proporcje objętościowo - wagowe), zwłaszcza przy zaprawach na bazie żywic. Różne podłoża, jak np. kamień czy cegła, wymagają przygotowania innych zapraw, które będą się z nimi najlepiej wiązały. Także kolejne warstwy tynku lub tzw. warstwy podkładowe i warstwy szlachetne (np. tynki cyklinowane) trzeba sporządzić według odrębnych receptur. Do wytworzenia zapraw używa się różnych maszyn - mieszarek (kielichowych, korytkowych, betoniarek). Tynkarz musi więc znać się na ich obsłudze i konserwacji. Dzisiaj używa się przede wszystkim gotowych, wytworzonych fabrycznie zapraw. Ale wciąż tynkarz ma doskonale orientować się w cechach różnych zapraw i recepturach ich sporządzania. Inaczej bowiem nie będzie umiał dobrać właściwych zapraw i uzyskać pożądaných efektów.

Przed przystąpieniem do nakładania warstw tynku trzeba замуrować różne otwory w ścianach i stropach (np. pozostałe po założeniu instalacji elektrycznych). Następnie tynkarz mocuje listwy lub wykonuje z zaprawy pasy, wyznaczające powierzchnię i krawędzie tynku (kąty i grubość). Czasem musi umocować na ścianach i stropach sztuczne podłoże pod tynk - z siatek metalowych lub mat trzcinowych. W wypadku obiektów remontowanych jego zadaniem jest zabicie starych warstw tynku.

Tynkarz nakłada warstwę tynku ręcznie lub przy użyciu maszyn - tzw. końcówek tynkarskich i zacieraczek. Nakładając tynk ręcznie robotnik posługuje się kielnią, packą i tzw. łatą tynkarską, którą zaciera, czyli rozprowadza i wyrównuje tynk na powierzchni ściany lub stropu. Mechaniczne nakładanie tynku polega na narzucaniu zaprawy z końcówki przewodu pompy, która pod działaniem sprężonego powietrza tłoczy zaprawę. Tak nałożony tynk trzeba wyrównać, wykorzystując zacieraczkę mechaniczną. Tynkarz obsługujący te urządzenia musi znać się na zasadach ich konserwacji, np. odnaleźć i usunąć zatory w przewodach tłoczących tynk lub wymienić tarcze w zacieraczkach mechanicznych.

W wypadku nakładania dwu lub trzech warstw tynku trzeba bezbłędnie określić czas, gdy jedna warstwa tynku już związała się z podłożem i można przystąpić do nakładania kolejnej warstwy. Wpływ na to mają rodzaj zaprawy, charakter podłoża oraz temperatura otoczenia. W zawodzie tym rzetelna wiedza niezbędna jest na każdym etapie pracy.

Tynkarz kończy swoją pracę dopiero w chwili, gdy ma całkowitą pewność, że powierzchnia tynku jest maksymalnie wyrównana (istnieją normy gładkości tynków). Rozcierając tynk wielokrotnie dokonuje pomiarów przy użyciu pionu i łaty tynkarskiej.

Sprawdza grubość i kąty powierzchni tynku, wyznaczone przez listwy lub pasy tynkarskie.

Do zadań tynkarza należy również obsadzenie w powierzchni tynkowanej ściany lub stropu krutek wentylacyjnych, różnych haków itp. elementów.

Najwyższy pułap umiejętności tynkarskich to nakładanie tynku na wypukłe lub wklęsłe formy architektoniczne, zwłaszcza w obiektach zabytkowych, np. na sklepienia krzyżowe czy kasetony, oraz wykonywanie tynków ciągnionych (gzymsów). Wtedy ostateczne wykończenie powierzchni tynku wymaga często dodatkowej obróbki - gładzenia, filcowania lub cyklinowania. Najwyższych umiejętności wymaga też przygotowanie, ułożenie oraz oszlifowanie i wypolerowanie tynku alabastrowego.

Przy pracach remontowych tynkarz często sam ustawia lub nawet wykonuje rusztowanie oraz montuje wciągarki do transportu materiałów i narzędzi.